

**Натисніть тут, щоб
купити книгу на сайті
або замовляйте за телефоном:
(0352) 51-97-97, (067) 350-18-70,
(066) 727-17-62**

Переднє слово

Це видання охоплює історію футуризму від його зачатків і до наших днів. Мета словника — віддзеркалити ідейно-естетичний розвиток провідної течії *авангардизму* — футуризму, сформованого із ранньомодерністських та авангардських течій у Європі та Російській імперії. Цей словник присвячений 100-річному ювілею футуризму (і за логікою мав би побачити світ 2009 р.!), бо саме 20 лютого 1909 р. у суботньому випуску паризької газети «*Фігаро*» («*Le Figaro*») з'явилося звернення італійця, поета і теоретика футуризму Еміліо Філіппо Томмазо Марінетті (див. *Маніфест футуризму* (*Le Manifeste du futurisme, Il Manifesto del Futurismo*)).

Дотримуючись принципів історизму, об'єктивності й усебічності розгляду цього напрямку та доби, ми прагнули з'ясувати спроможність *українського авангарду* на тлі як національної, так і світової культури. Саме ця спрямованість і зумовила характер відбору матеріалу до словника. У жодному випадку ми не намагалися висвітлювати життєвий або творчий шлях представників українського, італійського, російського чи іншого футуризму. Однак прагнули розкрити своєрідність, індивідуальність позицій того чи іншого національного футуризму. Вміщені статті розповідають про різні мистецькі напрями, течії, школи, творчі угруповання, періодичні видання, так чи інакше пов'язані з футуризмом.

Статті розміщені за алфавітом. У статтях та довідках фігурує чимало прізвищ або псевдонімів представників того чи іншого напрямку, угруповання, редколегії тощо. Поряд з назвами українською мовою у дужках за необхідності подано назви мовою оригіналу. Наприкінці багатьох статей додано також численні посилання для повноцінного розгляду відповідної теми. Завершує словник список використаної літератури й алфавітний покажчик.

Сподіваємося, що видання стане добрим провідником для вихованців середньої та вищої школи в *естетиці* футуризму. Отже — нехай нам щастить у цьому задумі!

Футуризм був, футуризм є, футуризм завжди буде...

Історія цього неоднозначного напрямку в літературі й мистецтві розпочалась у 10-х роках ХХ ст., у добу заперечень, творення «мистецтва майбутнього», модернізації, «культу міста», як, зрештою, і у добу маніфестацій, рухів, революцій та *воєн*. Футуризм (лат. *futurum* – майбутнє), заперечуючи класичну спадщину, закликає митців майбутнього поривати із традиціями. Саме цього прагне «батько» футуризму Е. Ф. Т. Марінетті: «Підпалюйте полиці бібліотек! Відкрийте канали, аби затопити музеї! <...> О, радість бачення славних старих полотен, що підстрибують за течією води, знебарвлені й порізані на клаптики. <...> Підносьте ваші мотики, ваші сокири і молотки та безжалісно руйнуйте поважні міста» (див. *Маніфест футуризму (Le Manifeste du futurisme, II Manifesto del Futurismo)*). Відтак подібні заклики лунають в інших країнах. У Франції Г. Аполлінер в «*Антитрадиційному футуристичному маніфесті*» («*L'Antitradition futuriste*») з погордою ставиться до французької, італійської й російської спадщини. У Росії в одному з перших *маніфестів* «*Ляпас суспільному смаку*» («*Пощечина общественному вкусу*») Д. Бурлюк, Велімір Хлебніков, А. Кручюних, В. Маяковській, провісники футуризму в Російській імперії, «з висоти хмарочосів погляда[ють] на ... нікчемність» попередників. Футуризм в Україні започатковує Михайль Семенко, для якого саме В. Маяковській, безсумнівно, є «духовним батьком», оскільки перші футуристичні вірші Михайля Семенка, датовані 24 листопадом 1913 р., написані у день виступу російського футуриста в Психоневрологічному інституті Санкт-Петербурга, де навчався українець (див. також «*Кверофутуризм*»). Поет різко відходить від традиційної поезії, в його віршах з'являється *іронія* й *сарказм*. Уже в першому *маніфесті* Михайля Семенка під заголовком «Сам» у збірці «*Дерзання*» наголошується: «Я палю свій “Кобзар” і формулу, яка могла би так само належати критикам «Української хати»: Де є культ, там немає мистецтва». А започатковане ним *Мистецтво шукання* вимагає цілковитої відмови від попереднього художнього досвіду й деканонізації будь-якого авторитету в літературі та мистецтві. Подібного наслідування знає футуризм в інших країнах світу, зокрема в Японії. У першому програмному *маніфесті* школи японського футуризму «*Перший маніфест Камбара Тай*» («*Daj ikkaj Kambara sengen sjo*»)

М

М — початкова літера прізвища засновника футуризму Еміліо Філіппо Томмазо Марінетті. В італійському алфавіті відповідає числу 11. Відтак майже всі *маніфести* футуризму позначені цим числом і складаються з одинадцяти пунктів (див. також *А, Неологізм, Поезія футуризму, Я*).

Маніфест (пізньолат. *manifestum* — заклик < лат. *manifestus* — явний, неприхований) — урочисте письмове звернення верховної влади до народу. Саме в такий спосіб монарх звертався до народу, оголошуючи про свої права, вимоги, наміри тощо. Згодом маніфест перетворюється на форму заклику до людей різних політичних партій, груп та ін. У мистецьких колах він також стає формою декларативного звернення до однодумців. Маніфест як засіб своєї популяризації інтенсивно використовують футуристи. Уся їхня творчість постійно супроводжується написанням маніфестів, організацією вечорів, де ці маніфести зачитують зі сцени і лише тоді публікують. Вечори ці переважно закінчуються запеклими суперечками з публікою, що переходять у бійку. Саме так футуризм отримує скандальну, проте, дуже широку популярність (див. також «*Кверофутуризм*», «*Летюча Федерація Футуристів*», *Листівка*, «*Ляпас суспільному смаку*», *Маніфест «Грамата»*, *Маніфест «Грамдта»*, *Маніфест Псіофутуризму*, *Маніфест синтетичного театру*, *Маніфест «Тактилізм»*, *Маніфест футуризму*, «*Маніфест футуристичної архітектури*», «*Маніфест футуристичного живопису*», *Маніфест «Чому ми розмальовуємося?»*, *Панфутуристичний маніфест*, «*Перший маніфест Камбара Тай*», «*Пролог. Еґо-футуризм*», «*Рух японських футуристичних маніфестів*», «*Технічний маніфест футуристичної літератури*», «*Футуристичний маніфест хтивості*»).

Маніфест «Грамата» (Маніфест «Грамата») див. «Центрифуга» («Центрифуга»)

Маніфест «Грамдта» (Маніфест «Грамдта») — програмний *маніфест егофутуристів*, членів організації «*Інтуїтивної Асоціації егофутуристів*» («*Интуитивной ассоциации эгофутуристов*»), де *егофутуризм* характеризується як «безперестанне прагнення кожного Егоїста досягти можливостей Майбутнього в Сьогодні за допомогою розвитку егоїзму — індивідуалізації, усвідомлення, схиляння і вихвалювання “Я”».

Маніфест італійського футуризму *див. Маніфест футуризму (Le Manifeste du futurisme, Il Manifesto del Futurismo)*

Маніфест Псіофутуризму *див. Футурзбори (Футурсобрание)*

Маніфест синтетичного театру («Teatro sintetico futurista» (1915 р.) — один із найважливіших *маніфестів* італійських футуристів, в якому вони заявляють про створення синтетичного, динамічного, безглузого й ірреального *театру*. На їхню думку, *театр* повинен складатися лише з імпровізацій. Футуристи пропонують скасувати всі жанри *театру* і створити на їхньому місці футуристичний *театр* — взаємопроникнення, жваву поетичність, інсценоване відчуття, веселість та синтетичну деформацію. Вони наполягають на створенні «*театру-дії*», побудованому з випадковостей, збігів, імпровізацій: «...Ми хочемо знищити Техніку, яка, починаючи із стародавніх греків і по сей день, не тільки не спрощується, але стає все більш догматичною. Безглуздо писати сто сторінок, де вистачило б і однієї» (*див. також Драма*).

Маніфест «Тактилізм» («Manifesto del Tactilismo») — належить до пізніх *маніфестів* італійського футуризму, написаний 11 січня 1921 р. На відміну від попередніх футуристичних закликів, де культивується місто та «сучасна машинна цивілізація», чинне місце посідає *образ* «людини-робота»: «Можливо, в кінчиках пальців та у залізі більше думки, ніж у людському мозку, який лише пишається своєю здатністю спостерігати за феноменами».

Маніфест футуризму (Le Manifeste du futurisme, Il Manifesto del Futurismo) — письмове звернення «батька» італійського футуризму, на той час поета-романтика Еміліо Філіппо Томмазо Марінетті, що з'являється на першій сторінці у суботньому випуску

Поезромалярство 7, 18, 26, 78
«Поетичне обгрунтування та програма верлібру» 78
«Постановка питання в теорії мистецтва переходної доби» 49, 78
ПРАХ 78, 94
«Пролог. Его-футуризм» 62, 64, 78
«Про розширення меж російської словесності» 70, 78
Просторовий симультанізм 78
Професійна Спілка Митців Слова міста Києва 78
«Психетози» 8, 79

Р

Реалізм 41, 48, 67, 80, 90
Револуція Духу 58, 80
«Руконог» 80, 95
«Рух японських футуристичних маніфестів» 62, 76, 80, 87

С

«Садок судей» 39, 82
Салон Іздебського 9, 82
Сарказм 4, 14, 49, 82
«Світовий футуризм» 7, 82
«Семафор у майбутне. Апарпат Панфутуристів» 21, 31, 35, 46, 83
Символізм 7, 10, 18, 19, 35, 37, 48, 49, 65, 66, 67, 68, 78, 83, 99
Симультанізм 28, 34, 78, 84
Синематограф 52, 84
«Сирена» 48, 84
«СіМ» («Село і Місто») 67, 84
«Слово як таке» 35, 45, 73, 84
«41⁰» 34, 38, 59, 84, 85, 86, 89
«Стрілець» 85
«Студія імпресіоністів» 82, 85
Супрематизм 7, 9, 38, 53, 64, 67, 69, 72, 85, 86, 88, 96
Сюрдадаїзм 85, 86

Т

«Творчість» 87
Театр 18, 19, 21, 23, 36, 37, 48, 51, 53, 63, 73, 76, 83, 87, 88, 92, 95
«Технічний маніфест футуристичної літератури» 62, 87

«Технічний маніфест футуристичної музики» 7, 87
Товариство з вивчення поетичної мови 87
«Товариство футуристичного мистецтва» 87
«Трагедія онуч» 37, 87

У

«Ударна група поетів-футуристів» 6, 88, 90
Український авангард 3, 10, 88
«Універсальний журнал» 65, 88
УНОВИС 86, 88
Урбанізм 15, 27, 42, 59, 73, 88
Урбаністична поезія 88

Ф

Фактологія 89
Фактура 47, 65, 89
«Фантастичний шиночок» 85, 89
Фашизм 27, 49, 70, 89
«Фігаро» 3, 25, 64, 90
«Філософія життя» А. Бергсона 90
«Філософія мови» 7, 48, 52, 70, 77, 90
Фільм 26, 38, 52, 90
«Фламінго» 16, 66, 68, 88, 90
Формалізм 23, 27, 40, 56, 60, 80, 90
Футурзбори 7, 63, 91, 92
Футуристична традиція письма 7, 27, 33, 36, 51, 71, 76, 91
«Футуристичний маніфест хтивості» 92
«Футуристична музика» 93
«Футурист Мафарка» 68, 93

Х

ХЛАМ 78, 94
«Художнє товариство Інтимного театру» 19, 87, 94

Ц

«Центрифуга» 39, 48, 62, 65, 80, 95
Цирк 37, 95

Ч

- «Червоний шлях» 96
«Чорний квадрат» 38, 71, 86, 96

Ш

- «Шляхи мистецтва» 6, 97
Шовінізм 89, 97

Ю

- «Юго-Леф» 98

Я

- Я 8, 62, 83, 99